

Štěpán, 43 let, závislost na pervitinu, invalidní důchodce, hospitalizace v psychiatrické nemocnici

Štěpán pochází z Prahy, kde skoro celý život žil v bytě se svou matkou. O své minulosti nerad mluví. Již během dospívání měl problémy se zákonem. Myslí si, že to bylo dáno tím, že ho vychovávala pouze matka, která pro něj v tu dobu nebyla dostatečnou autoritou. Má dva starší bratry. S jedním je v telefonickém kontaktu, druhý je aktuálně ve výkonu trestu. Ze svého posledního vážného vztahu má dvanáctiletého syna, ale na jeho výchově se nikterak nepodílí. Jsou v občasném telefonickém kontaktu. Syn o jeho aktuální hospitalizaci v psychiatrické nemocnici neví.

Co se týče užívání návykových látek, začal poměrně pozdě, ve 33 letech. Příčinou byl rozpad vztahu s jeho tehdejší přítelkyní. Užíval pervitin, kdy velmi záhy začal s jeho i.v. aplikací. Udává také pití alkoholu, ve kterém se dle svých slov neliší od běžné populace. Abstinuje po dobu současné hospitalizace v psychiatrické nemocnici, tedy cca 7 měsíců.

Léčbu závislosti nikdy neabsolvoval. Nicméně ke své aktuální hospitalizaci byl přijat díky podezření na toxickou psychózu. Štěpán se šel na policii udat poté, co byl přesvědčený o tom, že na nějaké místo odvěkl a zavřel svou matku. Báł se o její život, nevěděl, kde může být. Policie následně zjistila, že ta je v pořádku doma a odvezla Štěpána na psychiatrii. Od této doby trpí halucinacemi a bludy. Svou diagnózu neví, užívá psychiatrickou medikaci, jména léků si ale nepamatuje. Je pro něj zásadní, že se nyní cítí lépe. Jedná se o jeho druhou hospitalizaci. S psychickými problémy se léčil již před lety.

Štěpán byl třikrát soudně trestán, z toho dvakrát ve VTOS. Poprvé byl trestán ještě jako mladiství, ve VTOS byl naposled před 20 lety. Jednalo se o majetkovou trestnou činnost a loupežné přepadení. Aktuálně je v osmileté podmínce.

Se Štěpánem jsem se setkala ve chvíli, kdy měl za sebou 3 měsíční léčbu a cca během jednoho měsíce měl být indikován k propuštění. Důvody hospitalizace, jsou u něj v současné době zejména sociální povahy. Nemá se kam vrátit. Předtím žil s matkou, což není dále možné. Ta aktuálně čeká na byt pro seniory s pečovatelskou službou. Štěpán se na program case management obrátil sám s tím, že by potřeboval řešit svoji závislost, ale také sociální problémy – práci, bydlení. Rád by se zapojil do normálního života a začal komunikovat se svojí rodinou.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Registrační číslo projektu_CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_134/0008180

Název projektu Case management pro osoby duševně nemocné a sociálně vyloučené

Štěpán odeslal žádosti do několika azylových domů, a také absolvoval pohovor v pracovní agentuře, která ho odmítla s tím, že příliš nechtějí zaměstnávat invalidní důchodce. Štěpán nemá nárok na výplatu důchodu, protože celý život pracoval pouze „na černo“ na stavbách a nesplnil tak potřebnou dobu pojištění. Nyní tedy žije pouze z hmotné nouze.

Situace s Koronavirem Štěpána odřízla v léčebně. Návštěvy zde byly zakázány ještě před tím, než se plošně začala zavádět opatření v celé zemi. Toto zpomalilo jeho návrat do života mimo zdi léčebny. Za nouzového stavu Štěpán nechtěl nic řešit, je zvyklý řešit své záležitosti osobně během propustek, telefonicky se mu s nikým nechtělo nic vyjednávat. Naše hovory v tuto dobu byly tedy spíše informativního charakteru o tom, jak se mu daří a jak aktuální situaci zvládá, než abychom řešili něco konkrétního. Nyní je jeho plán takový, že se chce s naší pomocí ubytovat v azylovém domě a následně nastoupit do zaměstnání, má údajně příslibené místo na pozici vrátného. Stojí také o docházku do ambulantního programu, protože si uvědomuje, že svou závislost nemá vnitřně vyřešenou. Přesto, že v psychiatrické nemocnici jakékoliv chutě neguje, uvědomuje si, že situace venku může být odlišná a k drogám se může velmi snadno při prvním zádrhelu vrátit.